57e jaargang. — No 114. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 24 September 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt dinsdags, donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Driemaal per week, **6** fr. per jaar
Tweemaal » **5** »
Eenmaal » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en anders artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 24 SEPTEMBER 1910

ALLERLEI NIEUWS

DE DUITSCHE PERS. — — Een katholiek dagbladschrijver heeft eene statistiek opgemaakt der Duitsche bladen, die dagelijks verschenen op 1 September laatst.

Hij heeft er 3829 aangeteekend die in 2228 verschillige plaatsen verschijnen.

Volgens de landen zijn er in : Pruisen, 2306 dagbladen ; Beieren, 438 ; Saksen, 254 ; Wurtemburg, 183 ; de Vorstendommen van Thüringen, 149 ; Baden, 169 ; Hessen, 115 ; het overige is verdeeld onder de andere Staten en de drie Vrije Steden.

In het Vorstendom Waldeck verschijnt een blad op 8.447 inwoners ; in Beieren is er een op 14,896 en in Pruisen een op 16.186 inwoners.

De verdeeling volgens de gezindheden geeft : 1349 onzijdige bladen ; 710 gouvernementsgezinden ; 492 katholieke ; 388 liberale ; 478 van onbekende gezindheid en 117 socialistische.

De dagelijksche oplage bereikt gezamenlijk 9.493.000 exemplaren.

Het keizerrijk telt 65.000.000 inwoners ; dat maakt dus een nummer op ongeveer 7 inwoners.

— HET VOGELVANGEN. — Van af 15 September is het vogelvangen met netten toegelaten ; in de meeste provinciën mag het vangen twee maanden vrij geschieden.

Alle vogelen mogen gevangen worden behalve de bastaardnachtegaal, de grasmusch, de vliegenvanger, het blauwkeeltje (soort kwikstaartje met blauwen krop), de wimpelmees, de zwaluw, de witte, gele en grijze kwikstaart, de hop (een gekuifde vogel van de grootte eener merel), de muur of torenzwaluw, de mees, de specht, het winterkoninkje, het roodborstje, de roodstaart, de muurnachtegaal, de rietlijster, de boommees, de draaihals, de piepers, het gewoon winterkoninkje.

Herinnerd weze dat het verboden is den uil of andere nachtvogels te gebruiken, alsook lijm. Alleen op lijsters mag men met strikken jagen.

— GEUZEN - EERLIJKHEID. — In zijn nummer van 5 Juli meldde LE MATIN van Antwerpen, dat een Duitsche priester, Palmert, aangehouden was te Aldkirch in het Zwarte woud en verwezen tot 9 jaren gevang voor aanslagen tegen de zeden. Het komiteit van verdediging tegen de slechte pers, gevestigd te Seraing, IJskelderstraat, 39, heeft daaromtrent een onderzoek gedaan.

Daaruit is gebleken dat er in den Elzas geen enkele priester bestaat die Palmert heet ; — dat men zich te Aldkirch niet herinnert daar eenen persoon gekend te hebben welken dien naam droeg, en eindelijk dat er te Aldkirch noch assisenhof noch boetstraffelijke rechtbank bestaat.

Er blijft dus niets over van het vertelken van LE MATIN.

Liegt maar ! zei Voltaire.

— VERGELIJKING TUSSCHEN MEISJES EN UURWERKEN. — Hooveerdige meisjes zijn als zakuurwerken : ze laten zich gemakkelijk opwinden.

Pronkzieke juffers zijn als torenuurwerken : men ziet er naar maar niemand neemt ze in huis.

Lichtzinnige meisjes zijn als uurwerken met muziek : men heeft er gauw genoeg van.

Babbelzieke meisjes zijn als wekkers : men luistert er naar maar met tegenzin !

Wel opgevoede huiselijke meisjes zijn als regulateurs : ze gaan het zekerste.

— EEN duitsch dagblad meldt dat de fabrikatie van brood uit hout reeds volop in zwang komt.

Te Berlijn is een werkhuis waar men ongeveer twee honderd kwintal brood van hout per dag maakt.

Om dit sterk voedsel te vervaardigen, moet men de zagelingen van het hout doen gisten en een paar scheikundige bewerkingen doen ondergaan, daarna mengt men dit met een derde bloem en men bakt het gelijk gewoon brood.

Dit voedsel dient tot nu toe nog maar voor de paarden, maar de fabrikanten verklaren dat dit brood in tijd van nood een goed voedsel zou zijn voor den mensch.

— IEMAND die zich in Afrika op de jacht wil toeleggen, moet nogal van *gemunte species voorzien zijn. De jacht*brief kost er 1,250 frank en daarbij wordt de jacht beperkt tot het schieten van 2 olifanten, 2 nijlpaarden, 2 éénhoorns, 1 buffel, 2 zebra's, 2 marabouts, 2 wolven, 2 pelsapen en 1 ooievaar Luipaards en leeuwen mag men schieten naar hartelust, *als men ze onder schot krijgt.*

Zondagjagers zullen dus best doen in Afrika thuis te blijven.

— DE « SUIKERIJ DER TRAPPISTEN, » Vincart en zoon, geeft zulke goede koffie dat de kenners geene andere willen.

— MEN oogst standvastig de wereld door.

In Januari, pikt men in Australië, Argentina, Chili.

In Februari, in Indiën.

In Maart, is het de beurt van Hoog-Egypte.

In April, in Mexico, Cuba, Laag-Egypte, Syrië, Perzië en Klein-Azia.

In Mei, zijn 't de boeren van Noord Amerika, China, Japan en van 't zuiden van Zuid Amerika, die hun graan binnen doen.

In Juni, is men bezig met zulk werk in 't zuiden van Frankrijk (1e campagne), Italië en in 't zuiden der Vereenigde Amerikaansche Staten.

In Juli, in Frankrijk (2e campagne), Oostenrijk, Rusland, rond Ontario en Québec en in 't noorden der Vereenigde Staten.

In Augustus, in Engeland, België, Holland, Duitschland, Canada en in 't Fransch Noorden (3e campagne).

In September, in Schotland, Zweden, Noorwegen en Rusland.

In November, in Peru en in 't zuiden van Afrika.

In December, in Birmanië en Zuid-Australië.

En ze durven dan nog schrijven dat de wereld kan uitsterven omdat er te weinig geoogst wordt !

— o — VRAAGT de vieux-systême van 't merk « **'t Wit Stoopke.** » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

— EEN GENEESHEER van Antwerpen ontving zekeren dag per post een pakje, inhoudende drie kistjes van 50 sigaren, welke hij niet besteld had, voorzien van eene factuur van 15 frank en van het volgende briefje :

« Alhoewel gij de sigaren niet besteld hebt, heb ik de vrijheid genomen ze u te zenden, overtuigd dat gij ze lekker zult vinden. »

De geneesheer proefde de sigaren, keurde ze goed en rookte ze smaakvol op. Toen de drie kistjes ledig waren, zond hij aan den sigarenkoopman vijf recepten, ieder van drie fr. en voegde er het volgende briefje bij :

« Alhoewel gij mij niet zijt komen raadplegen, heb ik toch de vrijheid genomen u vijf recepten te zenden, (van 3 fr. elk) overtuigd, dat gij ze uitmuntend zult vinden. Wij zijn nu effen » !

— WIL men een hoogen ouderdom bereiken, dan moet men matig en geregeld leven.

Ziehier enkele voorbeelden van mannen die door hun sober leven zeer oud werden :

Patrice O'Niel stierf toen hij 120 jaar oud geworden was, in december 1764. Hij had al de veldtochten van Willem III en van Marlborough medegedaan en was zeven maal getrouwd geweest. Hij dronk niets dan gewoon bier en at weinig vleesch. Hij stond op en ging slapen met de zon.

Maubry, een inwoner van Dordogne, stierf in 1758, insgelijks op den leeftijd van 120 jaren. Nooit had hij anderen kost gehad dan dezen der boeren : brood, soep, boonen en nu en dan gezouten varkensvleesch. Alle jaren verkocht hij voor 15 fr. zijne haren die zeer wit waren.

Een ander mensch leefde tot zijn 125e *jaar en hij woonde in eene grot.*

De menschen worden zoo oud niet meer tegenwoordig, maar leven ze wel zoo sober als vroeger tijd en zijn de gebruikte eetwaren nog wel zoo kloek en natuurlijk !

— DE LAATSTE MODE. — Onze lieve lezeressen zullen het ons niet kwalijk nemen, als we onze mannelijke lezers de vraag stellen, of ze de laatste kleederdracht der vrouwen al gezien en bewonderd hebben : dunne, hooge hielen, een geweldig spannend keurslijf en toegestropte rokken !

Zie, ik zou wel eens op eene openbare plaats willen zijn, als er daar opeens een razende hond kwam aangeloopen... of als er een poetsenmaker een dozijn muizen losliet !! ..

Ik geloof, dat we dan inderdaad een lief schouwspel zouden te zien krijgen : al die juffertjes op den loop met stapkes van twintig centimeter ! 't Zou ons doen denken aan 't « zakloopen » van onze volksspelen.

Ditjes en Datjes.

DE PROEF — Wullemers, die een kop heeft gelijk een biljartbol, ging lest naar Brussel en kreeg een kapperswinkel in 't oog, waar, voor 't raam, een heele hoop flesschen lag, met groote opschriften, die een weelderigen haarbos beloofden aan alle menschen van goeden wil, die hun bolleken daarmee wilden insmeeren.

De haarkapper had zelf een kaalhoofd van eerste klas.

« Is dat middel waarlijk goed » ? vroeg Wullemers.

« Uitmuntend », zei de kapper. « Ik heb hier een heelen hoop getuigschriften van groote mannen die het gebruikten en die er heel tevreden over zijn. Het haar groeit reeds in 24 uren ».

« Wel », zei Wullemers, « smeer gij uwen knikker eens in, en ik zal morgen terug komen zien of gij al veel haar hebt gekregen. Dan koop ik ook een flesch » !

⁂ OM DEN SLEUTEL TE VINDEN. — Mevrouw M. was juist weer thuis gekomen, nadat zij een paar dagen bij eene vriendin buiten had doorgebracht, en kwam tot de ontdekking, dat haar vroeger zoo goed voorziene kleerkast ledig was.

« Goede hemel, » — riep zij haar echtgenoot toe, « waar zijn al mijne kleeren ! En wat beteekent in 's hemels naam die groote zwarte plek op het gras ! »

Het gelaat van Herbert vertoonde alle teekenen van een inwendigen strijd, maar hij doorstond ferm haar blik.

« Nelly » antwoordde hij rouwmoedig, « nadat ik twee gansche dagen honger geleden had, schreeft ge mij, dat de sleutel van de keuken in den zak van uwe bolero... »

« In mijn voorjaarsmantel, Herbert. »

« Nu, ik kan geen bolero van een voorjaarsmantel of jaquet onderscheiden, en ik werd radeloos. Ik nam dus al die dingen er uit mee naar het grasperk en stak ze in brand. Toen vond ik den sleutel in de asch. »

⁂ GESNAPT. — Een buiteman bracht zijn eerste bezoek aan Amsterdam.

Hij dwaalde door de straten en keek met verbazing en bewondering naar de winkelkasten. Kort daarop kwam hij voor het kantoor van een advokaat, waar natuurlijk niets te koop was.

Dit verbaasde hem, daarom opende hij de deur en ging naar binnen.

In de kamer zaten twee klerken, druk bezig met schrijven.

« Wat wordt hier verkocht ? » vroeg de buitenman.

Een der klerken, die met den boer een grapje wilde hebben, antwoordde :

« Gekken. »

« Dan moet ge gauw uitverkocht zijn, want er zijn er nog maar twee over, » hernam de buitenman.

⁂ DE EENIGE GENTLEMAN. — Toen Franklin voor de laatste maal in Engeland was, had hij een negerslaaf meegebracht, wien alles in Groot Brittanje buitengewoon beviel, omdat het zaken waren, die hij nog nooit had gezien. Eens vroeg Franklin hem, wat hij van Engeland dacht.

— Alles werkt in dit land, antwoordde de neger, water werkt, wind werkt, rook werkt, hond werkt, os werkt, paard werkt, ezel werkt, man werkt, vrouw werkt ! alles werkt, alleen zwijn niet. Zwijn eet, drinkt, slaapt, voert niemendal uit, zwijn is de eenige gentleman van dit land.

Het omvallen der granen.

De granen, gelijk al de andere geteelte planten, zijn aan ziekten en ongevallen blootgesteld, die hunne opbrengst in getal en hoedanigheid verminderen. Het ongeval welk de meeste schade veroorzaakt is voorzeker het omvallen ; vooral als dit zich op het tijdstip van den bloei voordoet, dan is de bevruchtmaking onvolledig en het welgelukken van den oogst in gevaar gebracht.

Indien het graan slechts later omvalt, als het goed gevormd is, is zulks minder schadelijk. Doch het stroo en de aar worden bevuild, het graan is blootgesteld te ontkiemen en de oogst vraagt meer werk en moeite. Buiten de sterke regens en de hevige winden, welke het graan doen omvallen, kan zulks ook nog gebeuren indien het te dicht opeen gezaaid is, indien de gezaaide soort geenen genoegzamen weerstand biedt of indien de plant niet volgens hare noodwendigheden gevoed werd.

In geval de planten te dicht gezaaid zijn, doordringt het licht ze niet genoegzaam en de stammen worden te lang. Het bovenste gebladerte wordt te breed, het houdt te veel regen tegen en doet de plant buigen onder de drukking van den wind.

Om zulks voort te komen, raadt men aan in rijen te zaaiën ; licht en lucht bereiken dan gemakkelijk de plant.

Men weet dat de eene varieteit meer dan de andere neiging tot het omvallen heeft. Het is daarom dat de varieteit, klein rood graan, meer en meer in handel verwaarloosd en door andere varieteiten, welke meer weerstand bieden, vervangen wordt.

Doch, het is vooral eene slechte voeding van de plant die het meest het omvallen veroorzaakt. De stikstofhoudende meststoffen moeten met voorzichtigheid toegediend worden, anders worden de bladeren te groot, te zwaar en de stam valt te gemakkelijk om. De stikstof is nogtans noodig om eenen goeden oogst te winnen en om alle tegengeval te vermijden, is het geraadzaam ze onder ammoniakalen vorm toe te dienen. Voor de herfstgranen zal men ze in twee malen toedienen, 100 kilos voor de zaaiing en 75 tot 100 kilos na den winter, veertien dagen eer het schieten herneemt.

Van een anderen kant, om het evenwicht tusschen de verscheidene meststoffen te herstellen, zal men 400 kil. superphosphaat en 150 kilos potaschloruur bij voegen. Deze twee mestoffen zullen sterkere planten ontwikkelen en eenen grooteren graanoogst bevorderen

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

—o— **Financiënblad,** 19, Kruidtuinlaan, Brussel, verschijnt elken Zaterdag in 20 bladzijden, groot formaat, KOST SLECHTS **Fr. 2,50** PER JAAR, geeft omstandige studiën over waarden aan 't orde van den dag, over economische gebeurtenissen, de ontleeding en beoordeeling van Bilans, een beursoverzicht en de officieele koerslijst van Brussel en Antwerpen, kostelooze financieele inlichtingen en raadgevingen. *Op aanvraag wordt het « Financiënblad » gedurende eene maand kosteloos toegezonden.*

—o— **La Nationale,** gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons, 34, Luik.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard met grooten afslag.

Hoedenmagazijn Jean, 50, Leopoldstraat, 50, Luik, nevens des Pont-des-Arches, geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bolextra licht, schoon zwart, gewaarborgd.
JEAN verkoopt de hoeden 't beste koop van Luik.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

— **Doctor R. WAUCOMONT** Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies,** plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Damen Dokteur:
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, no 9bis, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

Geen Grijs Haar MEER !!!

« De Nieuwe London » doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, belet het uitvallen en neemt de pellitjes van het hoofd weg.
Eischt op den hals: [merk]
In flesschen van fr. 1,50 en fr. 2,50
Engelsche Haardiadeem aan 2 fr. per flesch
Te koop bij Apothekers Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels
In 't groot: Parfumerie D' Sola, Westdekdie (Brugh)

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een **PROEFDOOS** zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — **3, 4 et 5 francs** la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.
Agents demandés. Ecrire avec références : **Chanteclair,** 249, Rue du Progrès, BRUXELLES

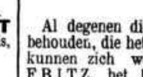

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdiep)
— LUIK —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

J. LHOIST
heelmeester-tandkundige
Gediplomeerd met groote onderscheiding.
Zorgen voor den mond, plombeering, *rechtmaking der slecht geplante tanden* bij de kinderen, aurificatie. Uittrekking en zorgen *zonder pijn* noch gevaar.
Tanden en kunstgebitten van alle stelsels, gewaarborgd en ingezet zonder uittrekking der wortels, herstellingen.
RAADPLEGINGEN : 's morgens van 9 1/2 ure tot 11 1/2 ure. 's maandags en 's dinsdags uitgezonderd.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT. No 4, TONGEREN —

DE

Bedrogen Erfgenaam

(19e VERVOLG).

En toen, met eene uiterste inspanning van wilskracht, besloot hij aan dit onderwerp niet meer te denken. Het was onvermijdelijk, dat zijn geest nog telkens, weken en maanden lang, tot deze ontzettende gebeurtenis zou terugdwalen. Maar zijn wil zou sterker wezen, zou dit niet gedoogen.

Dus, daar het reeds laat in den namiddag was, verliet hij naar de thee zijne woning, om nog een paar uren te werken op het kantoor. Hij had Fimmins doen weten dat hij waarschijnlijk nog komen zou, en dus vond hij dien getrouwen op hem wachtende. Een paar woorden zijnerzijds waren natuurlijk niet meer dan gepast, zij werden uitmuntend gekozen.

— Ge hebt den uitslag van het onderzoek zeker vernomen, Fimmins, zegde hij. En toch weet ik voor mij niet, of ik het vinden en bestraffen van den moordenaar wenschen moet. Wat toch kan dit nu nog baten, nu onze vriend dood is ? — En waarom ? Waarom ? Om een horlogie en een paar goudstukken ! Daarvoor moest een menschenleven worden opgeofferd ! — Dat was wel duur gekochte buit, niet waar ? Arme ziel, arme ziel ! Ja, dat zeg ik van den moordenaar !... Maar, komaan — wij moeten ons aangezicht voorwaarts wenden, Fimmins. Dáár ligt ons werk, onze taak. Aan het verleden, hoe verschrikkelijk ook, is niets meer te veranderen.... Hebt ge daar de laatste postzending ? Laat eens zien.

M. Fimmins verstoutte zich tot eene uiting van deelneming.

— Ge ziet er veeselijk afgemat uit, mijnheer, zegde hij. Zoudt ge het werk niet liever tot morgen laten liggen en eerst eens goed uitslapen, als ik 't zeggen mag ?

— Neen neen, Fimmins. Wij moeten werken zoo lang het dag is.

De natuur — of, juister gezegd, het levensinstinct — is wonderbaar elastisch. Als aardbeving of hongersnood, vuur of pestilentie duizenden levens hebben weggerukt, — toch zal men de overblijvenden, gelijk mieren, na de verwoesting van haar nest, terstond weer aan den arbeid zien stijgen om de aangerichte schade te herstellen, zonder veel tijd te verliezen met nuttelooze klachten.

En wat aldus geldt van de gemeenschap, dat geldt ook van den mensch. Zoo dan zag men M. Faynton, reeds een drietal dagen na de begrafenis van den vermoorden vennoot, zeer vlijtig aan het werk, daar nu ook de Loudensche tak der firma, van haren overste berooid, zijn toezicht vereischte.

Anderen ook, die om de tragedie heen hadden gestaan, waren weer vlijtig bezig, en onder dezen gaf niet het minste Morris Ashton een voorbeeld van onverwoestelijke levensenergie. Ongetwijfeld was zijne bezigheid gemakkelijker dan die van M. Faynton, want twee-en-twintig jaar oud en daarbij verliefd te zijn, is voorwaar geen zware taak. Maar hij had ook zijne booze uren, wanneer het verleden als een spooksel voor hem verrees en hij zich dien avond herinnerde, toen zijne woede hem schier dol had gemaakt van wraakzucht tegen zijnen bekladder. En nu, door eene vreeselijke coïncidentie, was de dolheid van hem gelijktijdig geweest met de lasteraars dood.

Hij moest inderdaad, op het oogenblik dat de moord werd begaan, slechts enkele honderden schreden van de plek der misdaad verwijderd zijn geweest ; want hij was dien namiddag naar Falmer Park de boodschap gaan brengen, dat M. Faynton morgen zou aankomen, en hij had het landgoed eerst een half uur voor het losbreken van het onweder verlaten. Hij was toen om den hoek van het park, langs den straatweg gereden — dus slechts op een zeer geringen afstand van de plek, waar, op dat oogenblik, levend of dood, de persoon geweest was, die hem zoo schandelijk belasterd had. Gesteld eens — wat zeer goed mogelijk ware geweest — dat zij elkaar op den weg hadden ontmoet. Wat zou hij dan gedaan hebben ? Zou hij Mills hebben laten voorbijgaan zonder zijne woede aan hem te koelen ? — Hij durfde er haast niet aan denken !... En hij dacht er ook verder niet aan. Leven en liefde waren in zijne hand — en wat er anders geweest zou hebben kunnen zijn, dat lag nu in een verren droom. In een droom, bij voorbeeld, zooals hij gedroomd had in den nacht nadat de moord bedreven was. De droom was realistisch genoeg — schier tastbaar. En toch — toch was het slechts een droom geweest — eene snel verbleekte hersenspeling, die noch zin noch wezen had.

Brighton is, zooals iedereen weet, een volksrijke stad ; en vooral op zonnige dagen is er veel volk op straat, den ganschen dag. Bij gevolg trekken eenige slenteraars meer of minder er niet de aandacht ; en zoo lette dus ook niemand op de voortdurende aanwezigheid van eenige figuren die zeer stelselmatig van de buitenlucht genoten en met buitengewone volharding zelfs den brandendsten middag-zonnegloed trotseerden. De een had zijn lievelingsplekje in Sussex-Square, de tweede in de Montpellier Road, en een paar anderen nog verkozen blijkbaar boven de stads-atmosfeer de toch altoos frissche lucht daar buiten, gingen na het ontbijt geregeld naar de statie en sleten genoeglijk hunne dagen met kleine wandelingen in het duin.

Zij bezochten eveneens het vriendelijk gelegen dorpje Falmer, waar zij gemoedelijke gesprekken hielden met de landelijke inwoners. Vaak kwamen er knechts of tuiniers uit het kasteel op het dorp, en met dezen werd dan over een glas bier in de herberg al spoedig kennis aangeknoopt. Overigens viel er niet veel voor in het dorp. Soms reed er eens een automobiel voorbij, meestal bezoekers voor Sir Richard Templeton.

Ook de heer hoofdinspecteur Figgis kwam in die dagen dikwijls uit Brigton over en wandelde dan, zooals zijne gewoonte was, heel langzaam en half slaperig, zou men meenen, zoo door de omstreken. Bijzonder gaarne slenterde hij zoo langs de hoekjes van kreupelhout, die daar staan langs het voetpad over de duinen. Wat den man daar zoo aantrok, was wel voor ieder een raadsel. Vermoedelijk voelde hij zich daar in die eenzaamheid, zoo tusschen zand en heide, verplaatst in aangename herinneringen uit zijne jeugd.

Toen kwam er een morgen, waarop noch hij noch een van andere bovenbedoelde bezoekers zich te Falmer meer lieten zien. Maar den avond te voren had M. Figgis een lang en dun pakje met zich mee in den trein genomen, gewikkeld in bruin papier. En op dienzelfden morgen, toen deze bezoekers uit Falmer verdwenen waren, schenen zij zich op eene andere plek in de buurt te hebben verdubbeld, want in de nabijheid van Sussex Square waren er nu, in plaats van één, wel drie.

Morris had dien morgen last gegeven dat de auto om elf uur voor moest komen, en het rijtuig stond reeds eenige minuten te wachten, toen hij kwam. Marten had het ding uit den stal aangereden ; maar, naar zijn kostuum te oordeelen, zou hij ditmaal niet meegaan. Toen ging de voordeur open en Morris verscheen als gewoonlijk in grooten haast Een der vreemdelingen stond op het voetpad dicht bij de huisdeur, belangstellend ziende naar den auto. Maar zijne belanstelling liet af zoodra de jonge man verscheen. En van het ijzeren hek aan de overzijde der straat kwam nog een andere vreemdeling aangestapt, en van achter de auto om kwam toen nog een derde.

— M. Morris Ashton ? vroeg de eerste.

— Jawel, zegde Morris. Wat is er ?

De beide anderen kwamen weer een stapje nader.

— Ik houd u aan in naam des konings, zegde de eerste.

Morris was bezig, terwijl hij uit de huisdeur kwam, eene lichte overfrak aan te trekken. De eene arm er in, de andere er nog uit.

Toen deze woorden tot hem gesproken werden, bleef hij stokstijf staan. De kleur week langzaam uit zijn gelaat, een vaal grijs achterlatende. Zijn mond werd eensklaps als papier, en eerst bij eene derde poging tot spreken kwamen de woorden eruit :

— Waarvoor ?

— Wegens het vermoorden van Godfrey Mills, zegde de man. Hier is het bevelschrift. Ik waarschuw u dat al wat ge zegt...

Morris, wiens ranke, athletische figuur voor het oogenblik slap geworden was, stijfde zichzelf weer op.

(Wordt voortgezet).